Аж серце стисне, як згадаю
Забуті давні дні, коли
Спокійний світ лежав без краю
І люди мирно ще жили.

Все зрушилось навколо тебе,
Нужда й гризо?та скрізь тепер,
Неначе бог помер у небі
І в пеклі чорт давно помер.

А навкруги таке страждання,
Таке холодне люте зло,
Коли б не крихітка кохання,
Навряд чи й можна б жить було.